

[Bauusgaard.]

medlem hr. Holger Eriksen i, at der er andre ting, vi nødvendigvis må se på. Jeg vil gerne sige det så skarpt, som jeg kan; vi kan anstændigvis ikke lade den tilstand fortsætte, at man den 31. december kan indstætte på en indekskonto eller en annuitetsforsikring og hæve en af de første dage i det nye år og derved halvere sin skat. Det er simpelt hen uanstændigt, og det må rettes, hvis vi skal opretholde reglerne om kapitalbindingskonti.

Og så vil jeg gerne benytte lejligheden til at understrege, hvorfor jeg har sat et stort spørgsmålstegn ved, om disse regler skal opretholdes, og udtrykkelig brugt betegnelsen „hvis“. Grunden til, at jeg tilslutter mig ønsket om en udvalgsbehandling, er, at vi i det hele må antage, at tiden er kommet, hvor vi skal have en drøftelse af, om det er hensigtsmæssigt at opretholde disse fradragsmuligheder.

For det første — det ved alle — er det tvivlsomt, hvor meget reel nyopsparing de fremmer. Det er én sag.

En anden sag er, at hvis de bestræbelser, vi fra forskellig side har givet udtryk for at ville gøre os i skattereformarbejdet med henblik på at opnå en forenkling i hele vort skattesystem, skal lykkes, så er det simpelt hen ikke gør ligt at opretholde alle de forskellige former for individuelle fradrag. Derfor mener vi fra det radikale venstres side, at udvalgsarbejdet vedrørende det foreliggende lovforslag må enten omfatte den principielle side af sagen eller afvente den principielle drøftelse i skattereformudvalget af, om det i det hele taget er hensigtsmæssigt at opretholde alle de individuelle fradrag, herunder de heromhandlede.

Vi er af den opfattelse, at vi ikke når den tilsigtede forenkling af vor skattelovgivning, hvis vi opretholder alle disse individuelle fradrag, og derfor har jeg ved denne lejlighed villet gøre disse bemærkninger:

Aksel Larsen: Jeg anser det for en given ting, at favorisering af visse skatteydere ved hjælp af lov om kapitalbindingskonti eller lignende opsparingspræmieringer ikke skal opretholdes.

Jeg anser det for givet, at dette må bortfalde, når og hvis vi får en skattereform, og derfor begriber jeg ikke, at finans-

ministeren her er kommet med et lovforslag om yderligere at udvide mulighederne. Selv om det ikke sker beløbsmæssigt, idet man vil fastholde en overgrænse på 2.500 kr. for berettiget fradrag for indskud på kapitalbindingskonti, så øges i hvert fald mulighederne med det forslag, der her er stillet om, at investeringsforeninger o. lign. kan komme med.

Jeg forstår ikke logikken i dette. Hver gang vi i folketinget behandler et skatte-spørgsmål, der vedrører de mindstbemidlede, hver gang det drejer sig om sådan noget som lønmodtagerfradrag og børnetilskud eller noget lignende, får vi at vide, at det må vente, til skattereformen kommer, men hver gang man kan finde på en eller anden måde, på hvilken man kan begunstige dem med de store indtægter eller særlige evner, ja, så siger man: det skal ikke vente, det skal endelig gennemføres nu med det samme som i dette tilfælde, også selv om det gør skattelovgivningen endnu mere vildnispræget, end den allerede er.

Præmiering af såkaldt opsparing ved hjælp af skattelettelse er efter min mening en uting; det er simpelt hen fradragsjunglens allerværste slyngplante, selv om den naturligvis i visse henseender overskygges af det forfærdelige tjørnekrat i fradragsjunglen, der hedder skattefradragsreglen.

Hvad er en kapitalbindingskonto? Ja, den er i hvert fald i meget ringe grad udtryk for virkelig opsparing. Det er jo ikke sådan, at man i løbet af indkomståret skal have foretaget nogen opsparing; man skal blot være i stand til senest en måned efter indkomstårets udløb, altså inden den 1. februar næste år, at foregive over for skattemyndighederne, at man har foretaget en opsparing, man skal oprette en opsparingskonto i en bank, i et pengeinstitut eller ved at købe obligationer, og så skal man skrive på sin selvangivelse: det er nogle penge, jeg har sparet op.

Men som finansministeren udmærket ved, som hele tinget ved, som de jublende glade ordførere for venstre og de konservative ved, er det sådan, at de allerfleste, der har benyttet sig af denne ordning, er folk, der havde penge til rådighed i forvejen og simpelt hen flyttede pengene fra én konto til en anden konto. Hvis det drejer sig om opsparing i banker og pengeinstitutter, er